

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 79.

Sâmbătă, 11 (23) Aprilie.

1887.

Brașov, 10 Aprilie 1887.

Ne-amu totu bătutu capulu se putemu găci, că ore cu ce feliu de promisiuni se voru apropia de rëndulu acestu agenții guvernului ungurescu de alegătorii români din Brașov, spre a-i înșela érași se voteze la viitoarele alegeri dietale pentru candidații ce se voru recomanda dela Peșta, dér cu tota ostenela ce ne-amu datu n'amu ajunsu la nici unu rezultat.

Și ntr'adeveru, la 1878 totu mai era câte ceva, ce pute servi ca temeiu promisiunilor înșelătoare, de pildă mai era de câștigatu procesulu pentru biserica din cetate.

Dér acum?

Acum după ce acestu procesu l'au perduți Români din cetate în amândoué instanțele, ér fondurile bisericeii se administreză mai departe în tota liniștea de cătră d-lu fișpanu cu concursulu d-lui Langer Thomas, de u nu putemu sci ce ar mai fi de câștigatu. Căci doră agenții stăpânirei nu voru fi mâncatu bureți veninoși ca se le promită Românilor brașoveni că d-lu Tisza le va da unu voivodă seu fia măcaru și unu fișpanu din sfnulu lor, ori că le va da o subvențiune anuală ca se-și facă o școlă de industriă românescă și se-și potă clădi o biserică românescă în cetate! De unde le-aru și pute da, când visteria statului e gôlă și abia a mai pututu împrumuta guvernulu cele 60,000 de florini, cari se dice că ar fi destinate spre a scôte în Brașov pe candidații sei la deputația.

Nu mai este prin urmare nimic de câștigatu și fiindu așa agenții stăpânirei s'au uitatu împrejur și au datu cu ochii de altă proprietate românescă. Ei și-au dișu: decă nu mai avemu ce se le promitemu alegătorilor români, atunci se'ntorcem fôia și în locu de promisiuni se le venim cu amenințări că potu perde și ceea ce mai au, punându-le totodată în vedere că lucrându în favorea guvernului, voru depărta mânia distrugătoare a acestuia, care s'ar pute descărca în fiecare momentu asupra capului lor.

Lucrulu stă în adevêru așa. În timpulu din urmă se șoptesc din ureche în ureche, la semnalulu datu de agenți, că școlile române din Brașov aru fi amenințate și că bine se bage de sémă Români ce facu și cum lucréză, căci asupra gimnasiului planéză duhulu necurat alu celorl car aru voi, ca această școlă se nu mai existe ca școlă românescă.

Manevra acésta aelectorală e minunatu alcătuită, căci bine știu agenții stăpânirii, că Românilor din Brașov li sunt scumpe școlile ca și ochii din capu.

Așadér e vorba de a se practica la alegerile viitoare metoda contelui Andrassy: „intr'o mână ovésulu — adecă cele 60 mii din poveste — și intr'alta biciulu,“ numai cât au uitatu cei ce voru se se folosescă de acestu mijlocu că aici în Brașov au de a face cu ômeni, cari ținu la demnitatea lor de cetățeni și Români, ér nu cu animale de sportu.

Români din Brașov ținu multu la școlile lor, pentru că le-au ridicatu prin multă muncă și sudore; ei veghiază cu mare îngrijire asupra lor, vrându a le feri de orice neajunsuri, și grația îngrijirei ce le-o dau, aceste școle înflorescu și se desvôltă mereu spre binele fiiloru noștri și alu patriei.

Români brașoveni au adusu în trecut și sunt gata a aduce și în viitoru cele mai mari jertfe pentru susținerea acestor institute de cultură. Dér Români brașoveni voru se-și conserve și se și desvôlte școlile lor ca școle românesce, cari se servese și în viitoru culturai poporului românescu, și știu fôrte bine că, pentru ca se potă prospera școlile lor, trebuie se aibă și Românilu libertate în această patriă, trebuie se fia și elu respectatu ca cetățenul egal

îndreptățitu și de aceea Români brașoveni, suntemu convinși, nu voru intra în cursa ce li se pune, nu se voru lăsa se'i scôtă din minți agenții stăpânirei prin amenințările lor secrete.

Ce au a face alegerile cu școlile românesce? Nu cumva o se ajungem se ni se dică și gurgumânia, se nu mai luăm parte nici la conferințe electorale ca se nu ni se închiță cutare ori cutare școlă? Unde amu ajunge, decă s'ar lua în considerația în sfnulu nostru asemeni amenințări ticăloșe?

Decă alegătorii români din Brașov aru da ascultare amenințărilor și s'ar face luntre și punte pentru candidații unguri, atunci cum credu ei că s'ar ușura și întări pozițiunea școlilor românesce? Nu li s'ar dice atunci, totu din partea stăpânirei: decă suntemu solidari și mergem mâna în mâna, haide se avem și școle comune; cu atât mai bine vêduți voru fi la Peșta copii voștri, decă voru învêta tôte unguresce!

Se ne facem dér datorii și față cu școlă și față cu națiunea noastră și față cu patria. Se ne ferim d'a deveni unelta intereselor străine, și decă vre-unii dintre ai noștri, puși la cale de agenții stăpânirei, s'ar apropia de noi cu insinuări și amenințări nerușinate, ca cele amintite, se le dicem: cu păcătoșile vostre ne-ați mâncatu biserică, voiți acum se ne mâncati și școlile?

Convocare,

la conferința electorală a partidei naționale române din Ungaria și Transilvania.

Conformu îndatoririi luate asuprași prin circularulu seu alu cincilea din 7 Martie n. alu anului c.: subscrisulu comitetu alesu în ședința conferinței electorale din 3 Iunie 1884 convôcă prin acésta o nouă conferință electorală pe ziua de 7 Maiu (25 Aprilie st. v.) la Sibiu.

Convinsu pe deplin despre împérieșă necesitate de a se pune din nou în discuțiune seriôșă și calmă ținuta ulterioară a partidei noastre față cu alegerile dietale destinate a se face pe unu periodu de cinc ani, comitetulu presupune, că celu puțin în cele 84 cercuri electorale, cari au fostu reprezentate prin delegații lor în conferința din Iunie 1884, până acum s'au organizatu cluburile și că nu lipsesc altceva, decât că acelea se-și alégă bărbați de încredere câte doi de fiecare cercu electoralu, ca și în conferințele electorale anteriore.

Alesu pôte fi în acésta delegațiune ori care Românu chiar și decă nu locuesce pe teritoriulu cercului respectiv, sub condițiune însă, că se fi fostu trecut nesmintitu în listele electorale autentice și — în urmarea dispozițiunilor mai noué — se fia provêduțu cu certificatulu despre acelu drept alu seu, fără care nimeni nu mai este admisu a reprezenta pe alegători.

În plenipotențele, cari se dau delegaților de cătră cluburi, numele și connumele, pozițiunea socială și domiciliulu se fia scrise cât se pôte mai esact.

Dorința de a se alege numai delegați de aceia, cari voiescu și potu participa la conferința, se înțelege de sine.

În fine comitetele cluburilor sunt rugate a încunoscința pe subscrisulu comitetu centralu de urgență despre rezultatulu alegerei delegaților prin adresa cătră presidiulu comitetului centralu electoralu în Sibiu strada Urezului (Reisbergasse) Nr. 25.

Sibiu, 17/5 Aprilie 1887.

Comitetulu centralu electoralu alu partidei naționale române din Ungaria și Transilvania.

Din afară.

Din Dobrogea se scriu „Luptei“ din București următoarele: De mai multe zile vinu în

Dobrogea prin Reni cete întregi de așa diși refugiați bulgari, între cari însu se găsescu o mare parte de Ruși. Ei trăgeau la mânăștirile ruse de maici și călugări ce sunt în Dobrogea, și aci se înarmau și se pregăteau pentru o invasiă în Bulgaria. Reușind a vorbi cu unu din așa dișe căpeteniile acestor bande, am pututu afla, că ordinulu de a trece prin Dobrogea în Bulgaria l'au primitu din Odesa, unde actualmente se găsesce cea mai mare parte din refugiații bulgari. Se dice că din acésta cauză d. Hitrovo, ministrulu rusescu din capitală, în locu se se ducă directu la Petersburgu, s'a opritu la Odesa, unde a datu ordinele respective. Alaltăeri, trei din aceste bande, de câte o sută ômeni aproape fia-care, au încercatu se trecă în Bulgaria pe la frontiera din dreptulu orașului Dobrici, din districtulu Varna. Sentinelele bulgare, prințându de veste s'au întărit și cu salve de focuri au încercatu se respingă bandele care la rëndulu lor au începutu asemenea se tragă focuri. Lupta a duratu aproape o oră. Sunt mulți răniți din bande; trei patru au fostu luați prizonieri, ér restulu ne putendu învinge rezistența soldaților bulgari s'au reîntorsu în Dobrogea. Se crede că noué forțe sosindu-le din Reni, voru mai încerca o nouă invasiă.

Fôia francesă „Paris“ publică sub titlulu „Sê veghiâm!“ unu articolu, în care se dice, că ôrecine a adresatu numitei foi o depeșă de cuprinsulu, că în Germania se facu vii mișcări de trupe; acésta depeșă însu a fostu oprită. Acelși comunicări se se fi trimis și cătră autoritățile francesce. S'ar păré așadéră, că Germania voesce se năvaléscă asupra Francei.

SCRIRILE DILEI.

Resultatele asentărei în monarhia noastră sunt pe anu ce trece totu mai rele. După cum comunică anualulu militaru statisticu, în 1885 din 866,696 tineri ai celorl trei prime clase de etate chemați la asentare, s'au gășitu destoinici numai 110,591, pe când în 1884 s'au gășitu 120,047, în 1883 s'au gășitu 143,480. Cum vedem, lucrulu merge totu mai réu. Singur Boemi înu participă la acésta scădere a destoiniciei corporale. Respingerea dela asentare, ori ștergerea din liste provine din starea nedesvoltată a corpului, ori din constituția elabă. Aceste defecte merg crescându: în 1881 au fost respinși ori șterși 462 dintr'o 1000, în 1882—478, în 1883—494, în 1884—525, în 1885—568. Sărăcia poporului, munca crescândă din fabrice și rachiulu sunt cauzele care pricinuescu acésta degenerare.

—x—

Cu tôte măsurile ce s'au luat d'a se împedece emigrarea din Austro-Ungaria în America, numărulu emigranților sporesce totu mai mult. În timpu de 8 luni espirate la 28 Februarie 1887 au emigratu 22,351 persoane, în aceeași periodă a anului trecut însu numai 12,188, prin urmare cu 10,172 mai mulți în ultimele 8 luni. Deôrece timpul emigrării incepe abia acum și deôrece, precum dice „Oesterr. Amerik. Ztg.“, organizarea glôtelor încă contribuie, pôte, la emigrare, se așteptă se sosescă în America unu însemnatu număr de emigranți. Cei mai mulți dintre aceștia sunt meseriași, agricultori și ômeni, cari sunt gata a face ori-ce lucru greu. Cei mai mulți meseriași sunt din Boemia, cei mai mulți agricultori din Ungaria, cei mai mulți țileri însu din Austria. Comercianți și persoane, cari n'au avut în vechea lor patriă nici o ramură de câștig, emigréză esclusiv din Viena și din Pesta.

—x—

Societatea sodalilor români din locu, amésuratu obiceiulu seu de până acum, a arangiatu a doua zi de Pasci, 6 (18) Aprilie, o petrecere colegială cu jocu, premersă de o producțiune de cantu și declamatorică. S'a jucat totodată de membrii societăței și o piesă teatrală. A asistatu publicu numărôșu, care peste totu dicendu a rēmasu pe deplin satisfăcutu. Programulu însu a tre-

buită să fiă schimbată în unele puncte, din cauză că muzica militară de rândul acesta nu li s'a dată sodalilor noștri, și așa a trebuit să fiă înlocuită cu muzica noastră (lăutari), care au mulțămite deplin publicul cu »Hora Transilvaniei«, »Valurile Dunărei« și alte cântece românești. Corul sodalilor a cântat pentru prima dată cu ocaziunea acăsta »Intorcerea Rândunelei«, poezie de I. Nenițescu, compusă pe muzică de d-nul Iacobu Mureșianu. S'au mai cântat de corul »Luntrașul« de Schipek, și »Iată ziua«, de W. Humpel. Executarea lor a fost mulțămitoare. D-lu V. Brăiliță a declamat satisfăcător poezia »Furnicele, albinele și muștele« de Gr. Granda. Cea mai mare plăcere însă au sciut-o procura publicului membrii societății prin jocul piesei teatrale: »Crisa de bani«, comedia într'unu act, de G. D. Georgianu, deși am fi dorit să se alegă o piesă mai potrivită pentru publicul nostru. D-lu N. Jugănaru în rolul lui Petrache și d. D. Opreșcu în rolul lui Iorgu, ca comerșanți, d-nul C. Navrea ca Lenuța soția lui Iorgu și d. I. Saftu ca Lucșița soția lui Petrache, d-lu G. Filipu ca Năstase, amantul Lucșiței, în costum de roșior, și d. C. Georgescu ca Ghiță, amantul Lenuței, în fine d-șora Maria Jugănaru, în costum național, ca Florica, fată în casă la Lenuța, și-au jucat toți rolurile neașteptat de bine și publicul li-a răsplătit cu numeroase aplauze. Peste tot producțiunea tinerilor noștri sodali ne îndreptățește la frumoase speranțe pentru viitor și nu putem decât să-i felicităm pentru zelul și activitatea ce dezvoltă. După producțiune a urmat danțul, care a durat până dimineața.

—x—

În ziua de Paști după călindarul nou s'a dat în Clușiu o reprezentațiune teatrală pentru copii, der în favorul Kulturegyletului, în casa industriașului »neaoșu« maghiar Anton Schimesig. Venitul a fost — 2 fl. — Nu mai sciū »patrioții« cum se mai scotă bani pentru Kulturegylet.

—x—

Guvernul român a revocat, după cum află »Răsboiul«, măsura luată d'a opri aducerea lucrătorilor din Bucovina pentru munca câmpului în Moldova. Se dice că prefecturile dela graniță au început să libereze permisiuni de trecere celor ce le cer. Agricultorii erau amenințați d'o pagubă colosală, căci mii de pogone ar fi rămas nelucrate din cauza lipsei de brațe.

—x—

Luni în 6 Aprilie v., pe când locuitorul din Scheiu Ioan Vlaiu se afla la biserică cu familia, servitorul său Albert Andras i-a furat 34 fl 60 cr. și a dispărut.

—x—

Mercuri dimineața în 8 Aprilie v., la curățirea latrinei din casa Nr. 413, s'a găsit cadavrul unui copil de curând născut, care fusese sugrumat de mamă-sa și aruncat în latrină. Mama ucigașă, servitoarea Pallo Anna din Ciucă-Tuşnadu, se află în mâinile justiției.

—x—

De curând au trecut prin Dardanele spre Marea Neagră mai multe corăbii încărcate cu praf de pușcă, una din ele cu destinațiune pentru România, alte patru pentru Odessa.

—x—

D. Halmagianu Ioan, locotenent de infanterie în rezervă, din armata austro-ungară, s'a primit în armata română, pe ziua de 1 Aprilie 1887, totu cu gradul de locotenent, la vacanța ce este în regimentul 7 dorobanți și cu vechimea în acest grad dela 1 Noembrie 1885 până acum câtă a comptat în rezervă, scriu și-a

rele din Bucuresci. D. Halmageanu a servit în regim. de inf. Nr. 2 din Brașov.

—x—

În a treia ședință a Congresului corpului didactic din România s'au discutat următoarele chestiuni: judecarea membrilor corpului didactic și aprobarea cărților didactice. La prima chestiune s'a făcut următoarea propunere, care a fost admisă de congres: 1) Nici un profesor de orice grad, de ambele sexe, nu pōte fi îndepărtat, fără a fi mai întâi judecat. 2) Juriul se fiă compus din semenii de gradul imediat superior eșii la sorți. 3) Să se stabilească anume penalitățile pentru delictele comise de vre-unu membru.

—x—

Mercuri 8 (20) Aprilie, a doua aniversare a morții lui C. A. Rosetti, s'a făcut o procesiune la mormântul lui. Cortegiul a pornit dela redacția »Românului«. În fața casei din strada Clemenței, unde s'a născut Rosetti, d. N. Fleva a ținut un discurs. De aci cortegiul s'a dus la cimitirul Șerbanu-Vodă. La procesiune a luat parte multă lume. Cu această ocaziune »Românul« de Mercuri a apărut cu două fotografii ale răposatului. Una înfățișează pe C. A. Rosetti în vârstă de 20 ani ca oficer de cavalerie, er cealaltă înfățișează pe Rosetti în timpuri din urmă. Întreg cuprinsul diarului privesce pe Rosetti: scrisori, discursuri, articuli de diar eșite din pēna și gura lui, amărute despre fapte și acte de ale lui etc.

—x—

Mai multe eleve și mai mulți elevi ai școlii de pictură din Iași, au constituit, dice »Noua Revistă«, un comitet cu laudabil scop de a aduna un fond cu care să se înlesnesc mijlocele de traiu distinsului poet și publicist Mihailu Eminescu. Pentru acest scop s'au și împărțit deja mai multe liste de subscripțiune, și nu ne indoim că admiratorii lui Eminescu, alți cărora numărul e foarte considerabil, se vor grăbi ași înscrie numele pe aceste liste și a oferi în același timp obolul lor. Comitetul se compune din d-șorele Elena Varlam, Louise Veitzecker, Maria Mihăilescu, Cornelia S. Emilianu și din d-nii Grigorie Scorpanu, Ioan Ciucă și Ștefan Thoma.

—x—

După studiile făcute, dice »România Liberă«, învățătorii rurali din România se grupază astfel: 1289 absolvenți normaliști; 432 absolvenți de seminar cu 4 clase; 142 absolvenți de clasele primare; 127 cu câteva clase normale; 89 absolvenți de gimnasiu; 75 cu mai mult de 4 clase seminare; 63 cu câteva clase gimnasiale; 38 cu câteva clase seminare; 33 cu mai mult de 4 clase liceale; 24 n'au prezentat certificatele. Învățătoarele se grupază astfel: 13 cu școlă primară; 91 cu câteva clase secundare; 85 absolvente de școle centrale; 51 absolvente ale Asilului Elena-Domna; 28 absolvente de școle profesionale; 7 cu câteva clase centrale; 4 n'au prezentat certificatele.

Cătră alegătorii români din comit. Timișiu.

Onorați concetățeni alegători!

Apropiându-se finea sesiunii actuale dietale, se apropiă d'odată și timpul proximelor alegeri de deputați dietali. Am vădit, că miscamintele electorale deja s'au început în țera înțregă, deja toate partidele politice din țera au început cu pregătirile lor, s'au întrunit în conferințe și s'au consultat. Nu se pōte deci, ca noi, alegătorii români din acest comitat, să rămânem îndărăptul compatrioților noștri. Din contră: chiar deca

alegătorii de alte naționalități nu s'ar fi pregătit, ar tăce și rămâne în nepăsare — nouă nu ne este permis a face una ca asta, pentru că ale noastre dureri sunt mai numeroase ca ale altora. Pe noi nu ne ating numai necasurile comune: politice, financiare și administrative ale țerii, ci încă și cele naționale speciale!

Onorați alegători!

Trei ani au trecut aproape dela ultimele alegeri de deputați dietali, nu am putut uita cu desăvârșire auspiciile și promisiunile sub cari s'au făcut acele alegeri și sub cari am votat noi atunci; deci astăzi se ne aducem aminte de acelea și se le comparăm cu rezultatele și produsele sesiunii actuale dietale. Cu cât mai esactă ne va fi judecata, cu cât mai drept vom fi în judecata noastră, cu atât mai aspră va trebui să ne fiă sentința. Pe cine vom a condamna? A condamna nu vom uita pe nimeni, der vom să ne orientăm pentru acțiunea și ținuta noastră în viitor, și acăsta n'o putem face decât pe baza esperințelor din trecut, privind, cât se pōte mai adănc, în viitor. Viitorul însă ni se pare foarte îngrijitor atât pentru patria înțregă, a cărei fii suntem și noi, cât și pentru comitatul nostru, a cărui sarcini speciale alegătorii și concetățenii români le pōrtă în parte mai însemnată.

Interesele speciale naționale ale poporului român din comitat formeză un deosebit moment al îngrijirilor noastre. Pe acest teren nu ni se ivesc un viitor mai puțin îngrijitor, căci trebile din țera și din an în an, își iau o pornire tot mai nefăcătoare și îngrijitoare pentru noi. Credem deci că populațiunea română înțregă, confrății alegători români toți, căi se află în acest comitat, adică al »Timișului«, consimțesc pe deplin cu noi, subscrișii, ca să ne întrunim într-o conferință electorală în scopul: d'a ne înțelege, d'a consulta și d'a lua poziția față de alegerile viitoare dietale. Sperând că acăsta întreprindere a noastră va întâmpina consimțământul general al alegătorilor români din acest comitat, ne luăm voi a convoca: O conferință generală de alegători români, cari aderază la programa națională, din comitatul înțreg al Timișului.

Locul întrunirii conferinței este orașul Timișoara în sala hotelului »Prințipele de Coronă Rudolf«, er ziua întrunirii este: Marți în 21 Aprilie st. v. (3 Maiu st. n.) a anului cur. ora 10 înainte de amēzi. Obiectele de pertractare vor fi: 1. Salutarea și constituirea conferinței. 2. Propuneri cu privire la ținuta alegătorilor la alegerile proșime dietale. 3. Propuneri cu privire la instituirea unui comitet central electoral, pentru întregul comitat. 4. Propuneri cu privire la alegerile de delegați la conferința electorală ce se va convoca eventual de comitetul central din Sibiu. 5. Propuneri diverse, referitoare la alegerile viitoare. 6. Încheierea conferinței.

Vă invităm respectuos, fraților alegători, ca la acăsta conferință să luați parte cât se pōte mai mare. Nu cruțați ostenele călătoriei, nu vă lăsați a fi seduși, intimidați de unii și de alții, ba de nime, căci nime n'are dreptul și puterea d'a vă opri sau abate dela propria-vă voință. Veniți confrăți alegători, căci nu vă chiamăm la vre un rău, nici la lucru ilegal, ci ca să gustăm cu toții din libertatea electorală prea, câtă atăta, ni o dă legea, și alții ni-o conturbă. Veniți cu toții, ca prin activitate curată, leală și constituțională să ne manifestăm părerile și dorințele. La revedere!

Timișoara, în săptămāna Patimilor 1887.

Mel. Dreghiciu protopopul Timișorii, Ales. Ioanovicu protopopul Jebeliului, Paulu Mulescu protopopul

FOILETONU.

Chlatură seu hore de jocu de pe lângă Oltu.

culese de I. Georgescu.

Badeo mamă-ta cea bună,
Mi a dișu mie, că-să nebună;
Eu cu nebunia mea
Nu intru în cas' la ea,
C'acum într'o dimineață,
Am aud'it'o d'acasă,
Cum a datu cu pumnu'n mēsă,
Să-i duc o noră frumoasă;
Una cu costă neagră,
Să-i fiă mume-ti dragă,
Alu meu pēru'i gālbioru,
Nu potu fi mume-ti noru.

Mor' mândro să moru și eu,
Să fimu într'unu copârșeu,
Să ne'ngrope 'ntr'unu mormēntu,
Să ne trecă de urtă.
Să ne'ngrope'n delu la cruce,
C'acolo'i dragostea dulce.

Num'odat'am fostu la nuntă,
Ș'am vin'tu cu cretința ruptă;
Num'odat'am fostu la jocu,
Ș'am vin'tu fără de cojocu.

Lungu'i drumul Clușului,
Der mai lungu alu dorului,
Drumul Clușului se gată,
Alu dorului niclodată.

Mēi bādiță dela Deva,
Trimete'mi și mie ceva.
Trimete'mi unu zlotișorū,
Să botezū unu finișorū;
Să i punu numele Ioanū,
Când imi va fi doru de tine,
Să-mi strigū finuțulu pe nume.

Trimisu mi-a bādiță,
De trei ori pān'acuma,
Să-i griješcū pālăria
Și să-mi pōrtū omenia.
Eu îndērētū i-am trimesū
P'unu firu verde de ovēsū:
Pālăria n'am grijitu
De tini bade m'am lipsitū.

Nevāstūță tinerea,
Māritat'acum de-abia,
De ț-e bārbatulu uritū,
Scōte mi-lū Vinerea'n tērgū,
Și strigū în gura mare,
C'ai unu bārbatū de vēndare,
Și la prețu nu-i așa mare,
Num'unu zlotū și trei parale,

Și timpū lungū să-lū pōrți pe cale.
Și din prețu vei mai lāsa,
Numai de l'ai putea da.

Vinū bārbatū din Aradū,
Nevestele zacū în patū:
— Scōlā māndro, hai la sapā,
— Ba eu nu, că'sū rēu beteagā,
— Scōlā māndro, hai la vinū!
— Stāi bārbate, să mē schimbū
C'acolo la fāgādēu
Este unu tēnērū și-unu birēu.

Ciobānașu la oi am fostū,
Oile nu mē cunoscutū,
Ciobānașu la oi m'asū duce,
Oile nu le sciū mulge.
Place-mi vērā cașulū mōle,
Der la oi sē nu mē scōle.
Place'mi cașulū de ciobārū,
Der la oi mē ducū de pērū.

Bade dorulū meu și-alū tēu,
Face podū peste pārau.
Să trecā totū doi cu doi
Și noi badeo amēndoi.
Să trecā totū trei cu trei,
Și noi ca nisce copii.

Iacă badea trece valea,

Și urita-i ține calea.
Trec badeo nu te'ndoi,
Cu urita nu vorbi.

Māndro dragostile nōstre,
Multū au fostū bune și prōste,
Pe deasupra cu durere,
La inimă cu plăcere.
Pe deasupra cu urtū,
La inimă cu dorū multū.

Sci badeo cum te-ai juratū,
Când ședeai la noi pe patū,
Cā n'ai altā māndrā'n satū?
Iată, badeo, te-am aflatū:
Tu iubesci pe pitulatū,
Și cu vorba te-am ajunsū,
Cā iubesci pe subțū ascunsū
De-ași fi sciutū c'acuma,
Pe min' nu puneai māna.

Badeo dorulū dela tine,
Peste multe deluri vine,
Și nu-lū pōte opri nime.
Nici crāșmarulū cu crāșma,
Nici poștarulū cu poșta;
Numai eu cu inimă.

Ciacovei, Voicu Hamsea protopopolul Lipovei, Pavelu Rotariu avocatul, Em. Ungurianu avocatul, în Timișoara; V. Popu adv. în Ciacova, G. Lazaru adv. în Vinga, V. Papp adv. în Aradul nou, Vlad. Spataru adv. în Verșețu, Ioan M. Roșu adv. în Biserica-Albă, I. V. Barcianu col. prim la „Luminatorul”.

Preoți: Ales. Cratiunescu în S. Chineză, I. Damsea, Ios. Grădinaru în Seceani, I. Istind în Jadan, Atanasiu Paulianu în Muran; Lucian Șepețanu în Chiseteu, S. Popovici în Voivodinți, Lazaru Pascu în Medveșiu, Aur. Popoviciu în Chișoda, Georgiu Piglea în Izvini. Smeon Șciopu în Costeiu, P. Iancu în Obadă, Atan. Mercea în Parța, T. Pelle în Bencecul român, Ioan Hadan în Lalasinți.

Invățători: Ioan Doboșianu în Siagă, Ioachim Boncea în Ghiroda, Sim. Moldovan în Chișoda, Teodor Popa în Chelmaru, Vas. Vaianu în Ufini, At. Tuducescu în Lipova, B. Miu și N. Craiovan în Giroc, Dim. Dimitrescu în Firitău, G. org. Putic în Fenlaeș, Damasch. Gherga în Belint, Eut. Milosav în Ianova, Ștef. Mihajlovici în Lalasinți, Nicolae Mircea în Ciacova, Vasiliu Ciuta în Jebeliu.

Comercianți, proprietari și plugari: David P. Simon în Lipova, Nicol. Posta în Lipova, P. Fogarasi în Lalasinți, Nicol. Rancu în Muran, Alex. Chișodiano și Martin Gruescu în Ghiroda; Nicol. Raticu în Ianova, Ioan Bojinu, Petru Putnicu și Stoimir Sirbu din Vlaicoveti, Petru Augustin în S. Chineză, Ioan Smolianu în Hodoni, Mat. Mateescu, Giga Murariu și Danila Cereguti în Ligidu, Ioan Breban în Ghiladu, Dimitrie Gherda și Nica Illin în Cerneghaz, Iosim Fanu și Ioan Crestescu în Sirbova, Georgiu Magdi, Ioan Bandu în Mehala etc. etc.

Export de vite și de spirit din România.

„Bomba” spune, că în cursul săptămânei trecute a plecat din portul Brăila vaporul numit „Homer” sub pavilionul englez încărcat pe bord cu 120 boi, 2 buhai și 20 viței. Exportarea s'a făcut de casa comercială Domenico Petricioni pentru Italia. Vaporul englez „Wynnstay” cu 125 boi. Exportarea s'a făcut de casa comercială Cirio din Neapoli totu pentru Italia.

Totu în cursul săptămânei trecute s'a exportat prin portul Brăila cu vaporul „Daphne” al comp. aust.-ung. „Lloyd” următoarea cantitate de spirit pentru Triestu, de către următorii fabricanți: L. Predingeru barile 73, în cantitate de litri 51,324; F. Siborovski barile 20 în cantitate de litri 14,134; Dima Ștefănescu barile 30 în cantitate de litri 21,526; și C. Zappa barile 76, în cantitate de litri 53,737. Totalu barile 199, în cantitate de litri 140,737.

Despre beția și bețivii.

(Fine.)

Chiar unii din filosofi au căzut victimă beției. Plato în legile sale admite beția, der numai sub condițiunea, să se alage un rege de beția, care să rămână întotdeauna trezu.

În Roma, unde mai târziu în perioada de demoralizare beția ajunsese la ordinea zilei, le era femeilor romane băutura strict interzisă. După cum ne spune Plinius, a declarat Romulus pe unu ore-care Egnatius Mecenius de nevinovat, cu tôte că și-a ucis femeea, pentru că bea mult. Și regele Faunus a bătut pe soția sa cu vergi atât de mult, până ce a murit, din cauză că beuse vinu, ceea ce era contra obiceiurilor. Femeile romane trebuiau în fiecare zi să sêrute de mai multe ori pe bărbat, sêu pe nemurile lor, pentru ca acestia să se încredințeze, ori de nu miroșă ele a vinu, și așa să se fi născut: „sărutul ambelor sexuri”. — Moise a oprit beutul numai preoților, cari erau învățătorii poporului și cari trebuiau să meargă cu esemplu bun înaintea tuturor. — Christos, care a alesu pentru sf. taină vinul a voit de sigur să arate prin acesta că vinul trebuie să se bea numai la sf. taină și chiar atunci numai câte puțin. Mohamed a oprit tuturor Moslemilor a bé vinu. — Jidovii însă trebuie în fiecare an odată — la serbarea Purimului — să bea atâta, până nu mai cunosc diferența între „blestatu să fiă Haman” și „binecuvântat să fiă Mordehai”.

Inscripția ce a pus-o Dante deasupra porților Iadului: „Lasciate ogni speranza, voi ch'entrate”. (Lăsați tôte speranța, voi ce intrați) nu se potrivește nicăiri mai bine, decât deasupra cârcimelor, în cari se îmbată într-o zi mai mult, decât se înecă în mare într'unu an. Tôte încercările, câte s'au făcutu, de a pune capăt beției, și tôte esemplele înspăimântătoare staționate pentru a îndrepta pe bețivii, n'au avut nici un succes. Teologii, medicii și iuriștii s'au apucat de lucru, der inzadar, pentru că pântecul n'are urechi, ca să potă auzi ce-i spun mii de glasuri.

La Spartan era dalina — spre a puté feri pe cei tineri de patima beției — că Heloții îmbătați pe spelele statului se primblau pe strade. Cu tôte acestea e lucru constat, că astfel de esemple n'au avut nici odată urmări bune, ci totdeauna au fost imitate spre dauna populațiunii.

Baselor, unu spirit din cele mai mărețe din ultima jumătate a secolului trecut, unu reformator cunoscut pe terenul creșterii și instrucțiunii publice, venia în aceeași haină înaintea auditorilor și discipulilor săi, în care se tăvălise cu o zi înainte beatu pe strade, dorind astfel, ca auditorii săi să se ferescă de această patimă. Elu singur însă nu se putea feri, ci făcea ca ciobotarul, care fiind încă trezu, vede pre

un bețiv într'unu șanț și se desparte de densusul dîcend: „Ah! Duminecă mă vor vedé și pe mine așa!”

George Buchanan, unu din cei mai renumiți bărbai, și cel mai mare poet latinu din secolul al 16, era cel mai strănicu bețiv. P. Garaff ne spune, că din cauza vinului căpătat idropic, și ce se dicea despre densusu, că elu nu pătinesce de „aqua intercute”, ci de „vino intercute”. Cu tôte că era așa de bolnav, elu bea totu atât de tare ca și atunci când era sănătos. Medicii — cari fusese instructorul regelui din Scoția — elu fusese instructorul regelui — i-au spus, că decă nu se va lăsa de beția, nu va trăi mai mult decât 14 zile. După primirea scirei acesteia, i-a rugat elu pre ei, ca să țină unu consiliu și să-i spuné câtu va mai trăi, decă nu va bea. Medicii i-au răspuns, că va trăi vr'o 5—6 ani de sigur. Atunci dise elu mănios: „Cărați-vé de lângă mine păcătoșilor cu ordinațiunile voste cu tot! Sê știți, că mai bine vr'u să trăesc numai două săptămâni, și să béu câtu îmi place, decât 6 ani fără să béu.” După aceea poruncesce să-i aducă o bute mare de vinu și să i-o pue lângă patu, cu scopul ca să-i vadă fundul încă înainte de ce va muri. Elu și-a ținut cuvântul; căci îndată după ce a goliu butea a și murit, injurând și blăstă-mându pe toți de lângă densusu.

Sultanu Murad IV. s'a învățat a bé dela un bețiv, pe care îl alungase afară, și care spre marea sa mirare îl intră în beția, ori nu i-ar vinde Stambulul cu tronul sêu. Din acestea a conchis Sultanul, că un om beatu e mai fericit, decât unu rege.

Shakespeare a dramatisat în comedia: „Infrênarea îndrêniciilor” idea acesta forte bine. Înțelesul comediei e următorul: Unu lordu, care se întorce dela vânătoare, aflat înaintea unei cârcime pe unu cârciu mortu beatu, și ca să facă o sarcă, poruncesce să-l ducă la sine acasă, să-l îmbrace în stralele sale cele mai scumpe și să-l pue în patul sêu cel mai frumos. Când s'a trezit bețivul la lordu acasă, îl frecă numai ochii, și nu puté înțelegé cum de vine elu într'o odaie și într'unu patu atât de frumos. De odată vinu căl-va servitoru îmbrăcați în livree. Întrăbă, ce poruncesce? și-l numesce: ilustrata Vostră. După multă trudă ie succede servitorilor a-l convinge, că elu e de nascer nobil, că e lordu, și că de multu ani a pătimit de o bôla de creeri. Lui însă totu nu-i vine a crede. De abia când a intrat soția lordului și-l întrăbă, cum a durmit, mîindu-lu soțu. a început a crede că elu e într'adever lordu. Într'aceia se gătesce masa. Elu se află acum în elementul sêu. Se îmbată acum așa de tare, încât lordul poruncesce să-l ducă înapoi, cum și de unde l'au adus. Bețivul se trezesce érași și se bucură de visul celu frumos, ce l'a avut.

Proverbul: „lumea-i a bețivului” e forte adevărat. Bețivul pôte face ce vrea, fără ca să fiă legat de obiceiurile convenționale usitate în societatea omenescă; pôte dice ori căru cee ce a gândit când era încă trezu.

Der precum pôte spune bețivul ori căru adevărul verde în ochi, totu așa pôte vedé ori și care, ce inima, ce caracteru are bețivul, căci atunci aruncă elu masca, pe care o portă indecomunu. Tôte nenorocirile, ce le-au causat vinul și berea în decursu de atâtea sute de ani, apar în comparația cu urmările cele grozave și triste ale colosalei consumări de rachiu, forte mic. Spre nenorocire să bea în patria noastră mai mult decât s'ar cădea. Care s'a încurcatu odată în rețelele acesteia, e perdut pentru totdeauna.

Urmările beției au dimensiuni înspăimântătoare. Spitalurile, casele de nebuni și temnițele se împlu din ce în ce totu mai mult. Sărăcia se lătesce într'unu modu strajnic; crimele contra vieții și a averii apropielii se comit din zi în zi mai desu. Sărmanii copiii bețivului! Și ei decăd și devin cerșitorii, căci au moștenit patima decă dela părinții lor. Darea pentru bătura crește din zi în zi mai mult decât ori ce dare. Tôte averea se duce la cârcimari, până ce bietul omu nu mai are nici unde își pune capul. Și totu crește și se mărește bôla acesta. Ucideri și sinucideri sunt la ordinea zilei. Și tôte acestea sunt urmările rachiuului.

Când beția a început a se lăți totu mai mult, atunci s'au format și constituit societăți de cumpătare, și apostolii acestora mergeau în larga lume cu sf. bibliă în mână și vorbeau și arătau urmările rele ale beției. Der nici asta n'a ajutat mult. Dora ni-i cunoscută istoria următoare.

Pre unu hamal ilu inspirase unu oratoru, care vorbea contra beției, într'atâta, încâtu se decise și elu a face parte din societatea băturilor de apă! Înainte de ce se apucă se subscrie, îl întrăbă elu pe oratoru, ce capătă pentru subscrierea sa? Răspundându-i acela, că răsplata sa va fi consința sa curată, numai celu veți că aruncă de sine din mână strigând: „Ce, nici mă caru unu paharu de rachiu nu vreți se-mi dați?”

Totu într'o astfel de adunare, când numai de abia începuse apostolul a vorbi, strigă unu bețiv: „Nu îl ascultați! elu ne îmbată cu vorbe gôle!”

În timpul de față voru să pue capăt beției, aducându-o în combinare cu codicele penalu. Der de ore ce, pe omu în beția nu-lu pôte nimeni trage la răspundere pentru faptele sale, voru să-l facă responsabilu, că fiind încă trezu, s'a apucat să bea. Cu greu se pôte însă afla o basă juridică pentru o astfel de lege: că decă a devenit beția mania — și astfel de astfel de beția pôte să fiă vorba — decă inculpatul se află într'o stare, în care nu pôte da contu de faptele sale, atunci îl poți pedepsi totu așa de greu, ca pe unu ce pătinesce de cleptomania sêu de piromania.

Dr. M.-g.r.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

BERLINU, 22 Aprilie. — Camera deputăților a intrat er în desbaterea proiectului bisericesc. Gneist propuse să se desbată în comisiune. Windthorst cetă o declarațiune de cuprinsul că centrul, în urma scrisorei Papei, acceptă proiectul precum l'a alcătuit camera seniorilor. Virhov combătut proiectul, ér Bismarck interveni pentru proiectu punându bestiuca de cabinetu. Desbaterea s'a amânât pe ađ.

PARISU, 22 Aprilie. — Unu comisaru specialu franceșu la gara Pagny a fostu, precum se dice, sedusu prin viclesug în localitate, atacat de agenți polițienesci germani și dusu la Metz, unde casul a produsu iritațiune.

BERLINU, 22 Aprilie. — Cousiliulu federalu a primitu legea pentru împrumutu și creditulu suplimentaru. Bugetulu cere 172 milioe mai alesu pentru scopuri militare.

DIVERSE.

Despre pleșuviă. — Capetele pleșuve devin o trăsura din ce în ce mai bătătoare la ochi a civilizațiunii moderne, dice „Phrenological Journal”. Acestu fenomenu trebuie atribuitu, fără 'ndoială, activității nervose ce caracterizează timpul nostru, căci elu este vedutu cu deosebire în centrurile mari de populațiune, unde comerțul și cultura intelectuală ajungu la gradul cel mai înalt. În acele centruri, jumătate din bărbai de patruzeci ani este mai multu sêu mai puțin pleșuvă, și încâtu privesce femeile de aceeași vîrstă, sunt mai numeroșe acelea cari, desfăcute de pèrul strein, ar putea să arate pe craniulu lor ceea-ce Scriptura numesce „gloria” lor. Unii fiziologiști mergu până a afirma, că nu e departe timpul, când Englezii, Francesii, Germanii și Americanii vor fi aproape toți pleșuvi.

Căderea pèrului își are mai totdeauna cauza sa în o nutrițiune necompletă a foliculei unore, și această a-nemie locală pôte să se datorescă unor cauze numeroșe. În unele casuri, spre pildă în frigurile tifoide, se produce imediatu, și veți și cu și cum se manifestă pleșuvia; der de ordinaru atunci papilele nervose ale pielii pèroșe, a cărei neacțiune adusesse acea lipsă de nutrițiune, își recapătă repede energia proprie, și pèrul crește érași. Unele boale de piele, aceea, eczema, erysipela, potu de asemenea să determine o pleșuviă timpură sêu permanentă. În generalu ori ce micșorează energia constituțională este de natură a rări pèrul. Adesea se vedu femei, cari își nutrescu copii, că devin mai multu sêu mai puțin pleșuve în timpul perioadei alăptării, și cari n'au trebuință de câtu de puțină odihnă, de câteva tonice și de o alimentare întăritore pentru a-și recapăta pèrul. Cu tôte acestea, nu se pare că pleșuvia vîrstei este necesarmente asociată cu slăbire simțitoră a forțelor vitale. În forte multe casuri este o particularitate ereditară, care se ivesce pe la vîrsta de 35 până la 40 ani și se desvoltă gradat.

Der cauza directă, — nesuficiența de nutrițiune a pielii pèroșe — este totdeauna aceeași. Această nesuficiență devine ore cum constituțională, așa că bulbul pilos sfîrșesce prin a se desființa cu desăvîșire; capitele sale au dispărut, însăși folicula nu se mai marchează nici prin cea mai mică depresiune pe pelea pèroșă, și asta îi și dá acea lucire așa de mare, că multu omeni ar putea-o crede artificială.

În generalu se admite, că pleșuvia nu se ivesce câtu timpu pielea pèroșă conține o proporțiune indetuală de țesătură grasă; asta ar explica faptul, că femeile nu-și pierd așa de timpuriu pèrul ca bărbaii. Pe lângă tèmele și la regiunea posterioară a capului, la punctele unde se atașază mușchii, se găsesce mai multă țesătură grasă decâtu pe creștetulu capului, de aceea pèrul este încă desu prin acele părți, pe cându sinciputul a rămas pleșuvu.

Decă pierderile țesăturii în grășimea pielii pèroșe concurgu de a produce pleșuvia, atunci se pôte admite că ori ce tinde a 'i păstra consistența normală trebuie să se ajute la pèstrarea pèrului. Trebuie decă să se îngrijescă acea țesătură, când dá semne de bôla, și mai alesu de pityriasis, care se manifestă prin formarea de epidermă a unor solșuleți asemănători țărței ce se numesce de obisnuitu mătretă. Acestă mătretă se pôte opri, și precauțiunea pôte să fiă de ajunsu pentru a împedica căderea pèrului.

Unu ginere de o sută de ani. — Acestu tipu rar e părintele John White, preot reformatu din Greenwend în America. John Withe e preotul Negrilor din acelu oraș. După ce a propovăditu credința creștină în timp de 85 ani și a îngropat, cu multe lacrimi, două soții, a luat acum o a treia, pe d-șora Edie Smith, în vîrstă de 65 ani.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 21 Aprilie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur, Rentă de hârtie) and Price/Value.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 8 Aprilie st. v. 1887.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Renta română, Renta rom. amort.), Cump. (Buy), and vënd. (Sell).

Cursul plății Brașov.

din 22 Aprilie st. n. 1887.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Bancnote românesce, Argint românesc), Cump., and Vënd.

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite esact arătându-se și posta ultimă.

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table with 2 columns: Duration (e.g., pe trei luni) and Price (e.g., 3 fl.).

Pentru România și străinătate:

Table with 2 columns: Duration (e.g., pe trei luni) and Price (e.g., 10 franci).

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

TARIFA

anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.

Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table with 2 columns: Duration (e.g., Pentru repetiri de 3-4 ori) and Discount Rate (e.g., 10%).

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac în-voir și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains train schedules with columns for station, train type, and time.

Nota: Orela de noapte sunt cele dintre liniile grise.